

Ο Άγιος, ο Σέρφερ και η Πρόεδρος

Τίτλος πρωτοτύπου στην αγγλική γλώσσα:
THE SAINT, THE SURFER AND THE CEO
© Robin Sharma, 2002, 2006

Το παρόν έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα. Απαγορεύεται ρητώς η αντιγραφή, πώληση ή αναμετάδοση σε οποιαδήποτε μορφή και με οποιοδήποτε μέσο της παρούσας έκδοσης, εν μέρει ή καθ' ολοκληρίαν, χωρίς την έγγραφη άδεια των εκδοτών.

Σχεδιασμός Εξωφύλλου: Νάσος Βάγιας
Μετάφραση: Πάνυ Ναούμ
Επιμέλεια: Βασιλική Κάουλα
Σελιδοποίηση: Κωνσταντίνος Στίνης
Εκτύπωση: Βιβλιοτεχνία

© 2018 για την ελληνική γλώσσα εκδόσεις ΙΒΙΣΚΟΣ
Δ/ση αλληλογραφίας Αγίου Νικολάου 8, Μαρούσι 15122
τηλ-fax: 210 8021333
<http://www.iviskospublications.gr>
e-mail: info@iviskospublications.gr
ISBN: 978-618-5093-73-0

ROBIN SHARMA

Ο Άγιος, ο Σέρφερ και η Πρόεδρος

Μια θαυμάσια ιστορία για όσους θέλουν να ζουν
σύμφωνα με τις επιθυμίες της καρδιάς τους

εκδόσεις ΙΒΙΣΚΟΣ

«Κάθε άνθρωπος έχει έναν γνήσιο προορισμό: Να βρει τον δρόμο για τον εαυτό του... Η αποστολή του ήταν να ανακαλύψει το πεπρωμένο του -όχι ένα τυχαίο πεπρωμένο- και να το υποστηρίξει ολοκληρωτικά και αποφασιστικά μέσα του. Οτιδήποτε άλλο θα ήταν απομίμηση, μια προσπάθεια φυγής, ένα πισωγύρισμα σε ιδανικά της μάζας, συμβατικότητες και φόβος για την εσωτερική του φύση».

-από τον *Ντέμιαν* του Έρμαν Έσσε

«Ίσως η αγάπη να είναι η διαδικασία, με την οποία σε οδηγώ ευγενικά πίσω στον εαυτό σου. Όχι σ' αυτόν που θα ήθελα να είσαι, αλλά σ' αυτόν που είσαι».

-Αντουάν Ντε Σαιντ Εξυπερύ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευχαριστίες	ix
Εισαγωγή	xv

Κεφάλαιο 1	Νέα Ξεκινήματα	1
Κεφάλαιο 2	Ακολουθώντας το Μονοπάτι	29

Ο ΑΓΙΟΣ

Κεφάλαιο 3	Κατανοώντας τον τρόπο που λειτουργεί ο κόσμος	43
Κεφάλαιο 4	Να είσαι ο αληθινός σου εαυτός	79
Κεφάλαιο 5	Το παράθυρο με το βιτρώ	107
Κεφάλαιο 6	Η αναζήτηση ενός σκοπού	115

Ο ΣΕΡΦΕΡ

Κεφάλαιο 7	Συνάντηση με τον δάσκαλο της καρδιάς	123
Κεφάλαιο 8	Μπαίνοντας στο μυστήριο	145
Κεφάλαιο 9	Ανάπτυξη στην αμμουδιά	171
Κεφάλαιο 10	Το σέρφινγκ και η αγάπη για τον εαυτό μας	193

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κεφάλαιο 11	Κερδίζει όποιος δίνει τα περισσότερα	223
Κεφάλαιο 12	Η αγάπη ως επιχειρησιακό εργαλείο	245
Κεφάλαιο 13	Ο αληθινός δρόμος για την επιτυχία	261
Κεφάλαιο 14	Περί επιθυμιών και ονείρων	275
Κεφάλαιο 15	Οι 10 πύλες για μια όμορφη ζωή	289

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Είμαι τυχερός που έχω μια θαυμάσια ομάδα υποστηρικτών από φίλους, συγγενείς και συναδέλφους, οι οποίοι με βοήθησαν σε κάθε βήμα αυτού του προσωπικού ταξιδιού, που ονομάζω ζωή. Αυτοί οι άνθρωποι αξίζουν τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου και την αληθινή εκτίμησή μου. Κι έτσι εκφράζω όλη την ευγνωμοσύνη μου σε καθέναν τους χωριστά, για την υποστήριξή τους, όσο οδεύω στο μονοπάτι της προσωπικής αποστολής μου.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους συνεργάτες μου, στη *Sharma Leadership International*. Την εκτίμησή μου στην *Ann Green*, την καλή κι ευγενική προσωπική βοηθό μου και Υπεύθυνη Διαχείρισης Πελατειακών Σχέσεων, που μου χαρίζει εδώ και χρόνια αφοσίωση, υποστήριξη και εμπύχωση. Είσαι υπέροχη. Πρέπει να ευχαριστήσω επίσης την *Marnie Ballaine*, την Αντιπρόεδρο Υπηρεσιών Λόγου και Εργαλείων Εκμάθησης, που είναι πρότυπο ήρεμης αποτελεσματικότητας και ενθουσιώδους αποδοτικότητας. Εκτιμώ πολύ όσα έχεις προσφέρει στην επιχείρησή μας. Και στον *Al Moscardell*, τον Ανώτερο Αντιπρόεδρο και Γενικό Διευθυντή μας. Είσαι μεγαλοφυΐα σε ό,τι κάνεις. Μας βοήθησες

να κάνουμε τη διαφορά και να περάσουμε σε άλλο επίπεδο. Είστε όλοι εκπληκτικά πλάσματα και μ' αρέσει να δουλεύω μαζί σας.

Ευχαριστώ τους εταιρικούς πελάτες μας σε όλον τον κόσμο, που με προσκάλεσαν στους οργανισμούς τους, ως δάσκαλο, σύμβουλο και ομιλητή για τις ηγετικές ικανότητες. Είμαι ευγνώμων που είμαι στην υπηρεσία τους και προσδίδω αξία. Επίσης ευχαριστώ και τους μεμονωμένους πελάτες, τους οποίους έχω το πρόνομιο να διδάσκω. Με εμπνέετε με την τόλμη και την αφοσίωσή σας στην εξερεύνηση των ορίων μιας καλύτερης ζωής. Κι όσο για τους πελάτες που είναι μέλη του στενού μου κύκλου, που ονομάζω Μηνιαία Διδασκαλία, σας ευχαριστώ που αντιλαμβάνεστε την αξία αυτού του ιδανικού -κατά τη γνώμη μου- μέσου για να μεταμορφώσουμε μια ζωή. Η επιτυχία σας είναι και δική μου επιτυχία.

Στον ατζέντη μου, τον *Ken Browning*... Είσαι σούπερ σταρ, φίλε μου. Σ' ευχαριστώ που γρήγορα κατάλαβες το όραμά μου, είδες τι μπορώ να προσφέρω και το έκανες πραγματικότητα.

Ευχαριστώ για την απίστευτη υποστήριξή τους και για τη δουλειά τους όλους τους συνεργάτες του εκδοτικού οίκου *Hay House*, στην Καλιφόρνια. Νιώθω ειλικρινά τυχερός που είμαι ένας από τους συγγραφείς σας. Ιδιαίτερος θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εκδότη μου τον *Jill Kramer*, που πάντοτε είναι στο πλευρό μου. Την ομάδα Δημοσίων Σχέσεων, που με έκανε ευρέως γνωστό. Τον *Reid Tracy*, που πίστεψε σ' εμένα και τον *Danny Levin*, για την ανεξάντλητη ενθάρρυνση, τις άριστες συμβουλές

και την αληθινή του φιλία. Αυτό το βιβλίο είναι αποτέλεσμα ομαδικής δουλειάς. Απλώς εγώ τυχαίνει να είμαι εκείνος που έγραψε τις λέξεις.

Οφείλω να ευχαριστήσω τους στρατηγικούς μας εταίρους σε όλον τον κόσμο, που με βοηθούν να προωθήσω την αποστολή μου και να βοηθήσω τον κόσμο να ανακαλύψει τον αληθινό εαυτό του και να μεταμορφώσω τους υπαλλήλους σε ηγέτες. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στους *Tony Britt* της *The Britt Sales Corporation* στο Νιου Τζέρσεϋ, *Orit Valency* στο Ισραήλ και στους υπόλοιπους συνεργάτες μας.

Ευχαριστώ την *Diane Bliss* και την υπέροχη ομάδα της *PBS* στο Ντιτρόιτ, για την τέλεια τηλεοπτική εκπομπή και που βοήθησαν να μεταδώσουμε το μήνυμα των ηγετικών ικανοτήτων στη ζωή μας. Κάνετε τη διαφορά.

Επίσης, να εκφράσω την εκτίμησή μου για τον *Jonathan Creaghan*, που με βοήθησε να αντιληφθώ υπό νέο πρίσμα το «να ζεις με δυνατότητες», όπως και για τους *Neil Parfitt*, έναν αληθινά χαρισματικό μουσικοσυνθέτη, και *Lyndsey Parfitt*, μια παντοτινά ενεργή υποστηρίκτρια.

Ευχαριστώ τους συναδέλφους μου, *John Gray*, *Mark Victor Hansen*, *Nido Qubein*, *Denis Waitley* και *Wayne Dyer* για την ευγένεια και τη γενναιοδωρία τους. Την εκτίμησή μου σε όλους τους χορηγούς των σεμιναρίων στις ΗΠΑ και στον Καναδά, για την επιδότησή τους. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στους *Salim Khoja* και την εξαιρετική ομάδα του, *4 Walls*, στο Τορόντο, *Mike Walsh*

της *High Performers International* στο Πόρτλαντ, *Jeff Liesener* της *High Achievers Network* στο Φοίνιξ και όλη την παρέα του *Peak Performers* στη Μινεάπολη.

Δεν θα ήμουν αυτός που είμαι χωρίς τους φίλους μου, που με βοήθησαν να διαμορφώσω τη σκέψη μου και με στήριξαν στην πορεία μου. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον *Richard Carlson*, έναν άντρα που επηρεάζει εκατομμύρια ζωές και κάνει τον κόσμο μας καλύτερο. Ευχαριστώ τους συντρόφους μου *Jeffrey Feldberg* (εξάίρετος ηγέτης), *Wayne Stark* (τολμηρός οραματιστής), *Azim Jamal* (σοφό πλάσμα), *Ernie Pavan* (χαρισματικός καθοδηγητής), *Kevin Higgins* (αξιοθαύμαστος στοχαστής), *Darren* και *Lipi Bagshaw* (γεννημένοι απόστολοι της αλλαγής και της αγάπης), *Malcolm McKillop* (υπέροχος έμπιστος φίλος) και *Jerry Weiner* (ανεκτίμητος μέντορας). Καθένας από σας συνέβαλε ουσιαστικά στη ζωή μου. Σας ευχαριστώ.

Στον χαρισματικό αδελφό μου, Δρ. *Sanjay Sharma*, που είναι μια ανεξάντλητη πηγή ιδεών, δημιουργικότητας και απεριόριστης αγάπης... Δεν έχεις ιδέα πόσο σε σέβομαι. Εσύ και η *Susan*, η εξίσου αξιοθαύμαστη και χαρισματική σύζυγός σου, είστε για μένα πρότυπα σε πάρα πολλά πράγματα. Στις δύσκολες στιγμές μου, σταθήκατε στο πλευρό μου και οι δύο και γι' αυτό θα σας ευγνωμονώ για πάντα. Επίσης, ευχαριστώ και τον ανιψιό μου τον *Neel*, που είναι διασκεδαστικός και παιχνιδιάρης.

Να εκφράσω τον σεβασμό, την αγάπη και την ευγνωμοσύνη μου στη μητέρα μου, *Shashi* και τον πατέρα μου *Shiv*. Χρωστάω

και στους δυο σας πάρα πολλά. Σας ευχαριστώ για την καθοδήγηση, την καλοσύνη και την υποστήριξή σας. Να ξέρετε ότι αναγνωρίζω όλα όσα κάνατε για μένα. Λένε πως τους γονείς μας τους επιλέγουμε. Ένα από τα μεγαλύτερα δώρα για μένα ήταν που επέλεξα εσάς τους δύο.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στην *Jill Hewlett* για την απίστευτη στήριξή της.

Στα καταπληκτικά παιδιά μου, *Colby* και *Bianca*, που μου χαρίζουν ατέλειωτη χαρά κι ευτυχία. Σας ευχαριστώ από την καρδιά μου για όλα τα δώρα που μου προσφέρετε και που γεμίζετε τη ζωή μου με αγάπη που όρια δεν γνωρίζει.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αυτό το βιβλίο είναι ένα έργο φαντασίας. Είναι μια ιστορία για έναν άντρα, τον Τζακ Βαλεντάιν, που η πορεία της ζωής του μου θύμιζε για πολλούς λόγους τη δική μου πορεία. Επειδή ένιωθε ανολοκλήρωτος σαν άνθρωπος, άρχισε να αναζητά τη σοφία, με σκοπό να ζήσει μια πιο ευτυχισμένη, πιο υγιή και πιο όμορφη ζωή. Μετά από μια σειρά συναντήσεων με τρεις αξιοθαύμαστους δασκάλους, ο Τζακ ανακάλυψε μια πανίσχυρη φιλοσοφία για να αναμορφώσει την πραγματικότητά του και να επέμβει στο πεπρωμένο του. Τα μαθήματα που πήρε ο Τζακ, μέσα από την ασυνήθιστη περιπέτειά του, θα αποτελέσουν κίνητρο για να δημιουργήσετε θαυμάσιες ευκαιρίες και στη δική σας ζωή. Πώς το ξέρω; Το ξέρω γιατί τα ίδια μαθήματα μεταμόρφωσαν και τη δική μου ζωή.

Συνάντησα πολλά εμπόδια στο δικό μου ταξίδι. Και παρ' όλα αυτά, κάθε πέτρα, που πάνω της σκουντουφλούσα, γινόταν τελικά σκαλοπάτι που με έφερνε πιο κοντά στην αλήθεια της καρδιάς μου και σε μια καλύτερη ζωή.

Πριν από αρκετά χρόνια, ήμουν ένας δικηγόρος, που κυ-

νηγούσα την επιτυχία και όλες τις υλικές παγίδες που την συνοδεύουν, πιστεύοντας ότι αυτός ήταν ο δρόμος για την απόλυτη ολοκλήρωση. Όσο, όμως, εργαζόμουν ολοένα και σκληρότερα και κέρδιζα ολοένα και περισσότερα, συνειδητοποίησα ότι ουσιαστικά τίποτα δεν είχε αλλάξει. Όσα υλικά αγαθά κι αν είχα αποκτήσει, ο άντρας που αντίκριζα στον καθρέφτη του μπάνιου μου κάθε πρωί ήταν ο ίδιος. Δεν ήμουν πιο ευτυχής και δεν ένιωθα καθόλου καλύτερα. Κι όσο αναλογιζόμουν την κατάσταση της ζωής μου, συνειδητοποιούσα το κενό που είχα στην καρδιά μου. Άρχισα να προσέχω τους σιωπηλούς της ψίθυρους, που μου υποδείκνυαν να αφήσω το επάγγελμα που είχα επιλέξει και να ξεκινήσω μια ουσιαστική ενδοσκόπηση στην ψυχή μου. Άρχισα να διερωτώμαι γιατί βρίσκομαι σ' αυτόν τον πλανήτη και ποια είναι η ειδική αποστολή μου. Αναρωτήθηκα γιατί η ζωή μου δυσλειτουργούσε και ποιες ριζικές αλλαγές έπρεπε να κάνω για να ξαναβρώ τον δρόμο μου! Εξέτασα τις βασικές μου πεποιθήσεις, τις αξίες μου και τα κριτήρια, με τα οποία έβλεπα τον κόσμο, και δεσμεύτηκα να απαλλαγώ από τις βλαβερές σκέψεις.

Κατά τη διάρκεια αυτής της δραστηκής μεταμόρφωσης, διάβασα βιβλία αυτοβοήθειας, ηγετικών ικανοτήτων, φιλοσοφίας και πνευματικότητας. Παρακολούθησα το ένα σεμινάριο προσωπικής ανάπτυξης μετά το άλλο. Άλλαξα τη διατροφή μου, τον τρόπο σκέψης μου και τη συμπεριφορά μου. Και τελικά εξελίχθηκα σε ένα άτομο πολύ πιο αυθεντικό, ισορροπημένο και σοφό

σε σύγκριση με τον παλιό μου εαυτό.

Πρώτος εγώ θα σας πω πως σε πολλούς τομείς είμαι ακόμη αρχάριος σ' αυτό το ταξίδι της αυτογνωσίας. Η κορυφή κάθε βουνού αποτελεί για μένα τη βάση για το επόμενο και η εξερεύνηση του ανθρώπου είναι μια ατέρμονη διαδικασία. Ακόμη και τώρα, που γράφω αυτές τις λέξεις, διανύω μια περίοδο σαρωτικής προσωπικής μεταμόρφωσης και αναπροσδιορισμού των πιο βασικών αξιών μου, αλλά και του τρόπου που βλέπω τον κόσμο. Ωστόσο προσπαθώ να είμαι επιεικής με τον εαυτό μου, υπενθυμίζοντάς μου πως πρέπει να είμαι υπομονετικός και να μην «πιέζω καταστάσεις». Κάθε μέρα μου φέρνει μεγαλύτερη διαύγεια, περισσότερη βεβαιότητα και καινούργιες συγκινήσεις. Και για μένα αυτό έχει σημασία σε τούτο το όμορφο ξεδίπλωμα της ζωής.

Ελπίζω το βιβλίο «Ο Άγιος, ο Σέρφερ και η Πρόεδρος» να σας αγγίξει βαθιά. Αν θέλετε πραγματικά να κάνετε δική σας αυτή τη γνώση, είναι πολύ σημαντικό να τη διδάξετε. Σας προτείνω, μέσα σε 24 ώρες, αφού τελειώσετε το βιβλίο, να μοιραστείτε τη φιλοσοφία, που μάθατε, με κάποιον που τον νοιάζεστε. Έτσι θ' αφομοιώσετε τη γνώση που πήρατε και θα 'ναι πιο εύκολο να την εντάξετε στη ζωή σας.

Επίσης, ελπίζω να διασκεδάσετε, βιώνοντας τη γνώση αυτού του βιβλίου. Αν προσθέσετε μια παιδική αίσθηση έκπληξης και πάθους σε όσα ανακαλύψετε στις σελίδες που ακολουθούν, αυτός είναι ένας απ' τους καλύτερους τρόπους για να εξελιχθείτε στο άτομο που σκοπεύετε να γίνετε. Σας ευχαριστώ που μου δίνετε

το προνόμιο να μοιραστώ τη δουλειά μου μαζί σας. Σας εύχομαι μια πλούσια ζωή γεμάτη δυνατότητες, χαρά και γαλήνη. Κι ελπίζω να βοηθήσετε κι εσείς στην οικοδόμηση ενός νέου κόσμου.

– Ρόμπιν Σάρμα

1

NEA

ΕΞΕΚΙΝΗΜΑΤΑ

«Σε όλους μας, είτε είμαστε πολεμιστές είτε όχι, αναλογεί κάποιο μερίδιο τύχης κάπου κάπου, που θα εμφανιστεί με τη μορφή ευκαιρίας ξαφνικά μπροστά μας. Η διαφορά ενός μέσου ανθρώπου από έναν πολεμιστή είναι πως ο πολεμιστής το γνωρίζει, είναι σε επαγρύπνηση και το προσμένει υπομονετικά, ώστε, όταν αυτή η ευκαιρία πεταχτεί μπροστά του, να την αρπάξει!»

— Κάρλος Καστανιέδα

Πρώτη φορά στη ζωή μου ένιωθα τέτοιο πόνο. Το δεξί μου χέρι έτρεμε ανεξέλεγκτα και το αίμα έτρεχε πάνω στο δροσερό λευκό πουκάμισό μου. Ήταν Δευτέρα πρωί και μόνο μια σκέψη τριβέλιζε το μυαλό μου... Αυτή δεν ήταν καλή μέρα για να πεθάνω.

Κι ενώ έμενα ασάλευτος στο αυτοκίνητό μου, σάστισα από τη σιωπή της σκηνής. Καμία αντίδραση στο φορητό που μόλις με είχε τρακάρει, ούτε καν ένα τίναγμα. Οι περαστικοί, που εί-

χαν συγκεντρωθεί τριγύρω, κοιτούσαν έντρομοι. Και η κίνηση εξελίχθηκε σε απόλυτο μποτιλιάρισμα. Το μόνο που μπορούσα να ακούσω ήταν το θρόισμα των φύλλων στα δέντρα, που πλαισίωναν το δρόμο.

Δύο από τους παρατηρητές με πλησίασαν τρέχοντας, λέγοντάς μου πως έρχεται βοήθεια και πως δεν έπρεπε να κάνω καμία κίνηση. Ένας τους άρπαξε το χέρι μου κι άρχισε να προσεύχεται: «Κύριε, βοήθησε αυτόν τον άνθρωπο. Προστάτευσέ τον, σε παρακαλώ!». Μέσα σε λίγα λεπτά, μια πομπή από ασθενοφόρα, πυροσβεστικά και περιπολικά περικύκλωσαν τον τόπο του ατυχήματος, με τις σειρήνες τους να ουρλιάζουν. Όλα έμοιαζαν να κοπάζουν και μια παράξενη αίσθηση γαλήνης με διαπέρασε, καθώς οι διασώστες άρχισαν μεθοδικά τη δουλειά τους -φωτεινά παραδείγματα επιδεξιότητας υπό πίεση. Ένωσα σαν να ήμουν αυτόπτης μάρτυρας... Δες και παρατηρούσα από ψηλά όλη τη σκηνή να ξεδιπλώνεται μπροστά μου.

Το επόμενο πράγμα που θυμάμαι είναι να ξυπνάω στον θάλαμο ενός νοσοκομείου, που μύριζε φρέσκα λεμόνια και χλωρίνη. Ποτέ δεν θα ξεχάσω αυτή τη μυρωδιά. Το σώμα μου ήταν τυλιγμένο με πολλούς επιδέσμους και τα δυο μου πόδια ήταν σε γύψο. Τα χέρια μου ήταν γεμάτα μελανιές.

Με χαιρέτησε μια ωραία νεαρή νοσοκόμα. «Κύριε Βαλεντίν! Δεν το πιστεύω πως ξυπνήσατε! Θα καλέσω τον γιατρό» είπε, καθώς πληκτρολογούσε ξέφρενα την ενδοσυνεννόηση, που ήταν δίπλα στο κρεβάτι μου.

Όταν απομακρύνθηκε από την ενδοσυνεννόηση, ψέλλισα «Να με λες Τζακ» προσπαθώντας να είμαι άνετος, παρ' όλο που ήξερα πως η κατάσταση ήταν σοβαρή. «Πού βρίσκομαι;»

«Είσαι στο Γενικό Νοσοκομείο του Λέικβιου, Τζακ. Νοσηλεύεσαι στην εντατική. Είχες ένα πολύ σοβαρό ατύχημα την περασμένη εβδομάδα. Για να είμαι ειλικρινής, είσαι πολύ τυχερός που ζεις».

«Αλήθεια;» ρώτησα μαγκωμένα.

«Αχά» απάντησε η νοσοκόμα με βεβιασμένο χαμόγελο, ενώ κοιτούσε τις εξετάσεις μου στα πόδια του κρεβατιού. «Σε τράκαρε ένα ημιφορτηγό κι έπεσες σε κώμα. Οι διασώστες, που σε έφεραν εδώ, δεν το πίστευαν ότι επιβίωσες από τη σύγκρουση. Τέλος πάντων, το μόνο που πρέπει να σε απασχολεί τώρα είναι να θεραπευτούν οι άσχημες πληγές σου και τα σπασμένα σου πόδια. Θα γίνεις καλά... Όπως σου είπα, είσαι απίστευτα τυχερός νέος».

Η λέξη «τυχερός» σίγουρα δεν με αντιπροσώπευε, αλλά υπό αυτές τις συνθήκες καταλάβαινα τι εννοούσε. Ήμουν τυχερός που ζούσα.

«Γιατί είμαι ολομόναχος στο θάλαμο;» αναρωτήθηκα φωναχτά, καθώς κοίταξα τριγύρω. «Δεν θα με πείραζε να είχα λίγη παρέα».

«Ξύπνησες μόλις πριν από λίγα λεπτά, Τζακ. Χαλάρωσε και δώσε στον εαυτό σου λίγο χρόνο ν' ανασάνει. Μείνε ακίνητος. Ο γιατρός σου θα έρθει όπου να 'ναι. Ανησυχούσε πάρα πολύ για σένα».

Καθώς οι ώρες εκείνης της μέρας περνούσαν και ορδές από γιατρούς και νοσοκόμες με εξέταζαν, με έλεγχαν και με ενθάρρυναν, άρχισα να αντιλαμβάνομαι πλήρως πόσο σοβαρό ήταν το ατύχημά μου. Ο οδηγός του ημιφορτηγού σκοτώθηκε ακαριαία και ο γιατρός μου με ενημέρωσε, με ειλικρίνεια, πως δεν περίμενε ότι θα ανακτούσα ποτέ τις αισθήσεις μου. «Δεν έχω ξαναδεί άλλο περιστατικό σαν κι αυτό» μου εξομολογήθηκε.

Είχα, όμως, μέσα μου την πεποίθηση πως όλα συνέβησαν για κάποιο λόγο. Όλα συμβαίνουν για κάποιο λόγο. Τίποτα δεν είναι τυχαίο σ' αυτήν τη ζωή. Σίγουρα το έχετε ξανακούσει αυτό. Αλλά εγώ προσωπικά διαπίστωσα πως το συναρπαστικό μας Σύμπαν, εκτός από εντυπωσιακά έξυπνο στη λειτουργία του, είναι και πολύ φιλόξενο μέρος. Ο κόσμος μας θέλει να ζήσουμε μεγάλες ζωές. Θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι. Θέλει να είμαστε νικητές.

Μια σιγανή εσωτερική φωνή, η οποία παρουσιάστηκε για πρώτη φορά σ' εκείνον τον θάλαμο του νοσοκομείου, αλλά συνέχισε να με συντροφεύει στις πιο δύσκολες κι ευάλωτες στιγμές μου, με προειδοποίησε πως κάτι σημαντικό θα συνέβαινε και πως αυτό που θα βίωνα, τις επόμενες μέρες κι εβδομάδες, δεν θα ήταν επαναστατικό μόνο για τη δική μου ζωή, αλλά θα επηρέαζε και τις ζωές πολλών άλλων ανθρώπων. Μου είπε ότι τα καλύτερα έμελλε να έρθουν...

Υποθέτω πως πολλοί από εμάς δεν κατορθώνουν να ακούσουν αυτήν τη σιγανή, αλλά σοφή, εσωτερική φωνή. Υπάρχει ένα μέρος στα βάθη της καρδιάς μας, που έχει όλες τις απαντήσεις στα

πιο μεγάλα ερωτήματά μας. Όλοι γνωρίζουμε την αλήθεια μας, αλλά και το τι χρειάζεται να γίνει, για να δημιουργήσουμε μια ευτυχισμένη ζωή για τον εαυτό μας. Οι περισσότεροι από μας έχουμε χάσει απλώς την επαφή με αυτή τη φυσική πηγή καθαρής σοφίας, μέσα στην υπερβολική φασαρία και το χάος, που επικρατεί στις μέρες μας. Αλλά ανακάλυψα πως, όταν έδωσα χώρο στην ησυχία, τη γαλήνη και τη μοναξιά, η φωνή της αλήθειας άρχισε να μου μιλάει. Κι όσο περισσότερο εμπιστευόμουν την καθοδήγησή της τόσο πιο πλούσια γινόταν η ζωή μου.

Ήταν γύρω στις εννιάμιση το βράδυ, όταν ένας νοσοκόμος έφερε με το καροτσάκι έναν άλλον ασθενή στο θάλαμό μου. Ήμουν ευγνώμων που θα είχα συντροφιά και αμέσως σήκωσα το κεφάλι μου για να ρίξω μια ματιά στον καινούργιο μου συγκατοικο. Ήταν ένας άντρας μεγαλύτερός μου, πιθανότατα γύρω στα εβδομήντα πέντε. Είχε πυκνά ασημένια μαλλιά, χτενισμένα προς τα πίσω με πολύ στυλ και σκούρες πανάδες στο πρόσωπό του, που φανέρωναν έκθεση στον ήλιο για πολλά χρόνια. Η αδυναμία του και η βαριά του ανάσα μαρτυρούσαν πως ήταν πολύ άρρωστος. Επίσης πρόσεξα πως πρέπει να πονούσε, γιατί έσφιξε τα μάτια του και βόγκηξε ελαφρά, καθώς ο νοσοκόμος τον μετέφερε στο κρεβάτι του.

Περίπου δέκα λεπτά αργότερα, ο επισκέπτης άνοιξε τα μάτια του αργά. Μαγεύτηκα... Τα μάτια του ήταν εκθαμβωτικά γαλανά και καθρέφτιζαν τόση διαύγεια και ευφυΐα, που ένιωσα ένα ρίγος να διαπερνά τη σπονδυλική μου στήλη. Αμέσως κατάλαβα πως

ο άνθρωπος που αντίκριζα είχε βαθιά σοφία, δυσεύρετη σ' έναν κόσμο, όπου όλα γίνονται πρόχειρα και γρήγορα. Ένωσα πως είχα μπροστά μου έναν δάσκαλο.

«Καλησπέρα» ψιθύρισε απαλά και σεμνά. «Προφανώς θα μείνουμε εδώ παρέα για λίγο καιρό».

«Ναι, δεν είναι και το καλύτερο μέρος, για να περάσεις το βράδυ της Παρασκευής σου, έτσι;» απάντησα μ' ένα ξεστό χαμόγελο. «Με λένε Τζακ» είπα, σηκώνοντας το χέρι μου για να χαιρετήσω. «Τζακ Βαλεντίν. Είχα ένα πολύ σοβαρό τροχαίο πριν από μια εβδομάδα και η ετυμηγορία είναι πως θα μείνω σ' αυτό το κρεβάτι για αρκετό καιρό. Ένωθα πολύ μόνος όλη μέρα, οπότε χαίρομαι που σας γνωρίζω, κύριε».

«Κι εγώ χαίρομαι, Τζακ. Είμαι ο Καλ. Περιφέρομαι σ' αυτό το νοσοκομείο σε διάφορους θαλάμους, τους τελευταίους επτά μήνες. Μου κάνουν εξετάσεις, μου δίνουν αγωγές και με ξεψαχνίζουν περισσότερο απ' όσο μπορούσα να φανταστώ. Πολύ φοβάμαι πως έτσι όπως εξελίσσεται η κατάστασή μου δεν πρόκειται να βγω ποτέ από δω» είπε σιγανά και τα μάτια του στράφηκαν προς το ταβάνι. Σταμάτησε για μια στιγμή. «Ήρθα εδώ με στομαχόπονο, που πίστευα πως προκλήθηκε από κάτι που έφαγα. Έξι μέρες αργότερα κατέληξα να κάνω χημειοθεραπείες».

«Καρκίνος;» ρώτησα, προσπαθώντας να είμαι όσο το δυνατόν πιο διακριτικός.

«Ναι. Κι όταν οι γιατροί τον διέγνωσαν είδαν ότι είχε απλωθεί σε ολόκληρο το σώμα μου. Στα πνευμόνια μου, στο έντερό μου,

έφτασε μέχρι και στο κεφάλι μου» είπε και πέρασε τρέμοντας το χέρι του απ' το πυκνό μαλλί του. «Τουλάχιστον» συνέχισε στοχαστικά «έζησα μια πολύ γεμάτη ζωή σε σχέση με άλλους ανθρώπους. Μεγάλωσα πάμφτωχος και είχα μονάχα τη μαμά μου. Κι ήταν σωστή κυρία».

«Κι η δική μου» τον διέκοψα.

«Σκέφτομαι τη μητέρα μου κάθε μέρα» απάντησε ο Καλ. «Ήταν ευαίσθητη, μαχητική και δυνατή σαν φρεσκοφτιαγμένο ατσάλι. Πίστευε σ' εμένα όσο κανένας άλλος στη ζωή μου και με ενθάρρυνε να θέτω υψηλούς στόχους και να κάνω μεγάλα όνειρα. Με αγαπούσε άνευ όρων και μονάχα αυτή η αγάπη είναι αληθινή, Τζακ. Αυτό μου θυμίζει κάτι, που έγραψε κάποτε ο Βίκτωρ Ουγκώ: “Η υπέρτατη ευτυχία στη ζωή είναι η πεποίθηση ότι μας αγαπούν”. Και πίστεψέ με, μου έδωσε άφθονη αγάπη αυτή η εκπληκτική γυναίκα. Δεν σε πειράζει που μοιράζομαι την ιστορία μου μαζί σου;»

«Όχι, όχι καθόλου» απάντησα. «Για την ακρίβεια, μου κίνησες το ενδιαφέρον».

«Ωραία. Λοιπόν, τα παιδικά μου χρόνια ήταν απλά, αλλά καλά. Τα καλοκαίρια κάναμε μπάνιο γυμνοί στις λίμνες και τους χειμώνες καθόμασταν μπροστά στη φωτιά, που βρυχούσε, λέγοντας ιστορίες και διαβάζοντας σπουδαία βιβλία. Η μαμά μου με έμαθε να αγαπάω τα βιβλία».

«Κι εγώ αγαπώ τα βιβλία» είπα. «Δεν μου άρεσε ιδιαίτερα το σχολείο, αλλά τα βιβλία μου τ' αγαπούσα».